

PABLO PIÑONES-ARCE

»En ynnest att få vara i Hammarby«

TEXT PERNILLA OLSSON

Pablo Piñones-Arce kom till Hammarby säsongen 2001 som 20-åring och har hunnit med både 130 matcher och 30 mål som spelare, men har också haft olika ledarroller efter sista säsongen i spelartruppen 2015. Inför denna säsong utsågs han till ny tränare för damlaget.

– Jag uppskattar verkligen satsningen på damlaget och förutsättningarna på Hammarby IP ger fantastiska framtidsutsikter.

★ Kanske var det fler än jag som förvånades när Pablo Piñones-Arce annonserades som huvudtränare för Hammarbys damer inför den här säsongen? Jag trodde själv att huvudtränaruppdraget i IK Frej, som han ju under hösten delade med Janne Mian, mer låg i riktningen för hans nästa steg.

”Ska han, som verkar både färdig och stundtals dryg, träna damerna?” sa en vän till mig när nyheten blev officiell. Hans ord förvånade mig, men han är antagligen inte ensam om den uppfattningen. Pablo har onekligen spelat småfult i matcher och svarat korthugget och trumpet i en del intervjuer. Utifrån sett är det nog lätt att då göra sig uppfattningen om att han är en solspelare som kör sitt eget race.

Jag känner inte Pablo personligen, men jag har ju onekligen spenderat ohälsosamt många timmar vid sidan av Hammarbyträningar genom åren. Jag håller inte med de som påstår att han är dryg och ointresserad.

– Jag har aldrig haft ett behov av att stå i centrum, säger Pablo. Jag har förståelse för att jag kan uppfattas som dryg, men tänker att de människor som tar sig tiden att lära känna mig förhoppningsvis får en annan bild av mig.

Pablo var 17 år och spelade i BP när han fick ett bud från italienska Venezia i samband med att kontraktet löpte ut. Tidigare under säsongen hade klubbdirektören Ola Danhard tackat nej till ett bud på Pablo från en fransk klubb. Att flytta till Italien var helt emot mammas önskan. Hon sa nej, medan Pablos pappa sa att han skulle följa sitt hjärta. Pablo beskriver tiden i Italien som utvecklande och väldigt bra. Att det var här han lärde sig att ta hand om sig själv.

Till Hammarby kom han faktiskt sommaren 2001, detta magiska år.

– Ja, det är inte många som har koll på det idag, säger Pablo, att jag faktiskt var med den där häftiga hösten 2001. Jag spelade inga matcher men jag var definitivt med i det lag som tog Hammarbys hittills enda SM-guld.

Vi pratar en stund om framgångsfaktorerna det året. Det är onekligen lätt att fastna i ett samtal om den där säsongen. Jag återkommer till det lite senare eftersom det känns mest schysst att fokusera på nutiden och uppdraget han har som huvudtränare för damlaget.

– Ovissheten just nu är rätt tuff. Pablo beskriver att covid-19-läget förstås påverkar alla. Att fotbollen egentligen är rätt oviktig i det stora

»Min familj har alltid lyft fram vikten och stoltheten att bära vårt chilenska arv«

perspektivet samtidigt som han är väl medveten om att idrotten sällan betyder så mycket som i svåra situationer.

– Vi hade ju lagt upp hela vårt upplägg mot serieremiss den 4:e april men tvingats ställa om. Att inte haft något konkret att förhålla sig till har varit svårt. Tufft mentalt både för spelare och oss ledare men det är ju bara att försöka förhålla sig till rådande situation.

Pablo beskriver att både han och laget har saknat att ha träningsmatcher att se fram emot varje helg.

– Det är ju det man jobbar för under en försäsong. Man tränar hårt på moment under veckan och sen när helgens match kommer så ska man sätta det man har övat på. Att då få flera helgers matcher inställda har varit tråkigt.

Pablo tycker det varit roligt att lämna herrfotbollen och kliva in i damfotbollen. Veldig många i omgivningen har velat förklara för honom hur det är att byta från herr- till damfotboll och han tycker att han fått kämpa för att skapa sin egen bild.

– För mig är det oerhört viktigt att få bilda mig en egen uppfattning. Jag är, som jag sagt i tidigare intervjuer också, superglad för att klubben trodde på mig och erbjöd mig det här uppdraget. Så här långt är jag väldigt positivt överraskad, framförallt trodde jag kanske att förutsättningarna för att verkligen kunna utveckla laget skulle vara sämre.

Vi pratar en stund om förutsättningarna att bedriva damfotboll i Stockholm. Pablo säger att de förutsättningar som just Bajen har nu med ett nybyggt Hammarby IP och en klubb som verkligen satsar på damerna är det få andra som har. Han berättar också att han är väldigt nöjd med truppen han har till sitt förfogande. Att många spelare är riktigt bra. Han understryker också vikten av att ha en bra samlingsplats.

– Hammarby IP är helt fantastisk. Där kan vi verkligen bygga för framtiden. Mitt uppdrag är att göra laget så bra som möjligt. Det är lagets

resultat jag kommer att bedömas utifrån. Men jag är väldigt tydlig med att det här är ingenting jag kan göra ensam.

Pablo berättar att han på sitt första möte med sitt tränarteam var tydlig med att det här inte på något sätt är en enmansshow. Att om laget ska nå framgång så måste alla göra det som de är bäst på, få vara med och tycka till och bli lyssnade på.

– Sen är det en som har huvudansvaret och det är jag, men jag kan absolut inte göra det här själv.

Det där med att vara lojal mot laget, det är något som Pablo återkommer till flera gånger under intervjun. Det är också det han bedömer som den största framgångsfaktorn 2001 när Hammarby tog SM-guldet.

– Vi hade absolut inte Allsvenskans bästa trupp det året. Men Sören Cratz och Thomas Dennerby lyckades skapa ett lag där spelarna både lyfte och ställde krav på varandra. Det var fullt os på träningarna hela tiden. Det där SM-guldet tillskrivs Laget Hammarby.

Pablo berättar att det är något han är tydlig med mot tjejerna också. Att de inte kan släpna ner till träningen och förväntas att bli tränade. Hit måste de komma med viljan och ambitionen att driva sin egen utveckling. De måste ta för sig och de måste vilja bli bättre.

– Först då kan vi som lag bli riktigt bra.

Efter SM-guldet 2001 så stannade Pablo sex år i klubben. Åren med Anders Linderöth beskriver han som framgångsrika.

– Haha, med risk för att spä på den där dryga imagen så måste jag ändå säga att jag faktiskt har varit spelare i Hammarby under många av klubbens mest framgångsrika år, skrattar Pablo i telefonen.

2007 tog fotbollen honom till danska Vejle. Minnena från Danmark är positiva även om klubben åkte ur högsta ligan den hösten.

– Vi hade lite oflyt, det var riktigt nära att vi höll oss kvar trots att vi en period var långt efter.

28 mars 2020, Hammarby IP. Damlaget vinner träningsmatchen mot Brommapojkarna med 2–1 inför tomma läktare. Foto: Peter Jonsson.

Året efter var sportsligt framgångsrikt trots degraderingen. Pablo fick massor av speltid, vann skytteligan för serien och Vejles sejour i andraligan blev bara ettårig.

Efter Danmark blev det BP igen. Först i Allsvenskan och sen i Superettan.

– Då var Stefan Billborn assisterande tränare. Vi hade riktigt många bra spelare, säger Pablo och rabblar upp namn som Pontus Segerström, Albornoz, Bahoui med flera.

Därefter gör Pablo ett år i Öster. Perioden i Växjö beskriver han som jättebra rent sportsligt, betydligt tyngre vid sidan av planen.

– Dels gick jag igenom en skilsmässa det året, min pappa fick en massiv stroke och det var oerhört tufft allt. Jag är så tacksam för det Östers IF gjorde för mig det året. De tog så bra hand om mig och min dotter, det kommer jag alltid att minnas.

Familjen är viktig för Pablo, det märks. När jag står och säljer matchprogram kommer ofta hans bröder förbi. De är så himla lika allihop och det verkar alltid vara många som går på fotbollen tillsammans. Allt började med moderklubben O'Higgins ute i Tumba.

– O'Higgins idrotts- och kulturförening var det rätta namnet. Det var inte bara fotboll. Det var allt som hade med det chilenska arvet att göra.

Bernardo O'Higgins är en chilensk nationalhjälte. Han var en av ledarna för kampen för ett fritt Chile under de latinamerikanska självständighetskrigen mot spanjorerna i början av 1800-talet.

– Min mamma och pappa kom till Sverige 1980, jag föddes 1981. Min farbror bodde redan här och han och pappa var väldigt aktiva i den där föreningen för att vi alla skulle lära oss mer om vårt chilenska arv, berättar Pablo och stoltheten lyser igenom – trots att vi talar i telefon – när han pratar om sin pappa och farbrors insats.

Pablo berättar vidare att han då som nu är allmänt väldigt idrottsintresserad och att de flesta sporter gick bra när han var ung. Att han valde fotbollen för att det var där det kändes som att han kanske hade störst talang.

Vilket är ditt bästa Bajenminne då?

– Det finns många bra, men om jag ska vara helt ärlig så var det hemmapremiären 2014 mot Degerfors. Jag har aldrig mått så bra som fotbollsspelare just där och då. Jag gjorde två mål

14 april 2014. Pablo intervjuas efter succén i hemmapremiären mot Degerfors. Foto: Hasse Fridén.

i matchen och vi vann med 5–0. När jag klev av efteråt så minns jag att jag tänkte: "Varför har jag inte spelat här hela tiden".

Svaret förvånar mig lite. Jag trodde han skulle nämna SM-guldet, eller kanske uppflyttningen 2014 men mycket i Pablos tankar och uttryck handlar om att må bra. Om att känna trygghet, om att bygga lag, om att utvecklas och nå så långt som möjligt. Och då kanske det är så att det är den där känslan av att nästan kunna flyga på moln som man vill åt.

Han återkommer många gånger till hur han har plockat med sig saker från tränare han uppskattat och respekterat. Han nämner Nanne och Billborn. Men han poängterar också mer än en gång att de aldrig är ensamma, de riktigt bra tränarna. Att det alltid finns fler i bakgrunden som är lika viktiga.

Har du bara haft bra tränare?

– Nej, men jag väljer att prata om de bra. Det tjänar ingen att börja prata om det som har varit sämre.

Argentinararen Marcelo Bielsa är hans förebild som tränare. Bielsa som just nu tränar Leeds har

varit förbundskapten för både Argentina och Chile.

– Jag imponeras över hur han kan få ut sina tankar och idéer om att spela fotboll på planen. Lyssnar man på hans föreläsningar och sen ser hans lag spela match blir det så tydligt. Jag gillar hans sätt att se på fotboll.

Utifrån kan Pablo ses som färdig och reserverad, men när jag tittar på klockan efter avslutat samtal har det gått en hel fotbollsmatch. Nittio minuter som bara susade förbi. Det ska onekligen bli spännande att följa damerna i år, när serien väl får dra igång.

– Jag längtar efter, precis som jag alltid gjort, över att få kliva ut på arenan inför en match, avslutar Pablo. Det har varit en ynnest att få spela framför er och att få vara med och leda lagen som ska ta poäng för er.

– Hammarby är något riktigt stort. Vi ska se till att göra vårt bästa för alla som jobbar väldigt hårt för att vi ska nå resultat, varje dag. Det gäller alla i klubben och alla runt klubben men framförallt så gör vi vårt bästa för spelarnas skull, de ska utvecklas och bli bättre varje dag. Det är spelarna som ska stå i centrum. ■

Pablo Piñones-Arce

Född: 27 augusti 1981. **Familj:** Fru och tre barn. **Bor:** ???.. eller ska vi skippa?. **Moderklubb:** O'Higgins

Aktuellt som: Huvudtränare för Hammarbys damlag. **Sejourer i Hammarby som spelare:** 2001–2006: 95 matcher, 20 mål, 2014–2015: 35 matcher, 10 mål. **Övriga roller i Hammarby:** 2016 Players manager i herrlaget, 2016–2019 Assisterande tränare i herrlaget, 2019 Tränare i IK Frej (hösten), 2020– Huvudtränare i damlaget.

4/5 2014 mot IFK Värnamo. Foto: Hasse Fridén.